

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Ἡ ἀνάδειξις τοῦ συγκρητιστικοῦ ἄξονος Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου

Φάκελος

Α΄. Βατικανὸ-Φανάρι

Β΄. Βατικανὸ-Ἀθῆναι

«Τὰ θεμέλια τῆς Πίστεως ἀνασκάπτονται ἐπὶ δεκαετίες ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ»

(Πρωτοπρ. π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 1)

«Τίς δύναται ταῦτα ἀστενακτὶ παρελθεῖν;... Ἀμφίβολα γέγονε τὰ ἀναντίρρητα»

(Μ. Βασιλείου, Περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, § 70)

ΤΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ προσφάτως στὸ Φανάρι (29-30.11.2006) καὶ στὸ Βατικανὸ (14-16.12.2006), ἀπὸ τοὺς *Οἰκουμενιστὰς* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀπέδειξαν μὲ τὸν πλέον σαφῆ καὶ δυναμικὸ τρόπο, ὅτι ἡ παναίρεσις τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* ἔχει διαβρώσει εἰς βάθος τὴν ὀρθόδοξη αὐτοσυνειδησία τῶν ποιμένων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐνστερνίζονται τὸ *συγκρητιστικὸ ὄραμα* τῆς ἀντιπατερικῆς *Ἐγκυκλίου τοῦ 1920*, τοῦ θεμελίου αὐτοῦ καὶ τῆς βάσεως τῆς συγχρόνου μας *Διαχριστιανικῆς καὶ Διαθρησκειακῆς Κινήσεως*.

Ἡ διάβρωσις αὐτὴ ἔχει ὀδηγήσει πρὸ πολλοῦ τοὺς ποιμένας αὐτοὺς «μακρὰν τῆς ὁδοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων» (π. Θ. Ζήσης, «Ο.Τ.», ἀριθ. 1670/22.12.2006, σελ. 1), ἐφ' ὅσον σκέπτονται, ὀμιλοῦν καὶ πράττουν ὅλως

Φανάρι, 30.11.2006

Βατικανό, 14.12.2006

ἀντιθέτως πρὸς τὴν Πατερικὴν Παρακαταθήκην, ἡ ὁποία εἶναι διαυγεστάτη, ὅταν μᾶς προτρέπη:

«Καὶ μηδεμία ἔστω ὑμῖν κοινωνία πρὸς τοὺς σχισματικούς, μηθ' ὅλως πρὸς τοὺς αἰρετικούς· «οἴδατε γὰρ πῶς κἀγὼ τούτους ἐξετρεπόμην· «σπουδάσατε μᾶλλον καὶ ὑμεῖς ἀεὶ συνάπτειν ἑαυτοὺς, προηγουμένως μὲν τῷ Κυρίῳ, ἔπειτα δὲ τοῖς Ἁγίοις· ἵνα μετὰ θάνατον ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὡς φίλους καὶ γνωρίμους, δέξωνται καὶ αὐτοί».

(Μ. Ἀντωνίου, PG τ. 26, στλ. 969C-972A)

Ἡ πρόσφατος ἀνάδειξις καὶ ἐνίσχυσις τοῦ *συγκρητιστικοῦ ἄξονος* Βατικανοῦ-Ἀθηνῶν-Φαναρίου ἀφυπνίζουν ἐπὶ τέλους τὸ ἠφαιστειὸν τοῦ *Ἀντι-οικουμενισμοῦ*, ἀναμένονται δὲ συντόμως ἐλπιδοφόρες ἐξελίξεις, στὴν προοπτικὴ τῆς *Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως* καὶ *Ἀποτειχίσεως*, ἐκ μέρους ἰδίως τῶν ἐν Ἑλλάδι *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Νέου Ἡμερολογίου*, πρὸς συσπείρωσιν ἐπὶ τέλους τῶν ὄντως Ὁρθοδόξων.

Ἐν κατακλείδι, πάντα ταῦτα δικαίωνουν πλήρως τὴν στάσι τῶν Ὁρθοδόξων *Ἀντι-οικουμενιστῶν* τοῦ *Πατρῴου Ἡμερολογίου*, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τοῦ 1924 ἔχουν ἀποτειχισθῆ ἐκ τῶν *Οἰκουμενιστῶν*, ἐνιστάμενοι θεαρέστως κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

♦ **Μία** σειρὰ σχετικῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμε, καταδεικνύει τὴν *ἀφύπνισιν* αὐτὴν, ἡ ὁποία εἶθε νὰ διατηρήσῃ μέχρι τέλους τὸν ἀκραιφνῆ πατερικὸ χαρακτῆρα τῆς,

«πρὸς ἔνωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁμόνοιαν· «ἵνα καὶ ἐκποδῶν ἐλαθῆ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν διάστασις, καὶ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἡμῖν ἀρμοσθῆ σύνδεσμος· «καὶ τοὺς ἐφευρετὰς τῆς νεωτεροποιῶ κενοφωνίας πόρρω που τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων βάλωμεν».

(Ἁγίας Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Mansi τ. 12, στλ. 1118E, 1003D· τ. 13, στλ. 404C)

Νὰ ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνας Τῆς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας*

*«Ἡ παρουσιασθεῖσα ὡς “ἱστορικὴ συνάντησις”
μετῆλάχθη εἰς “ἱστορικὴν πλαστογραφίαν”,
ἐξ αἰτίας τῆς ἐμμονῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
νὰ ἀντιποιῆται τὰ δικαιώματα τῆς Ἱεραρχίας»*

*Τοῦ κ. Ἰωάννου Παλαμῆδη,
Θεολόγου*

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα Βενεδίκτου ΙΣ΄ εἰς τὸ Φανάρι καὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδούλου εἰς τὸ Βατικανό, ἃς μοῦ ἐπιτραποῦν τὰ κάτωθι.

Εἶναι χρήσιμο νὰ ὑπενθυμίσωμε εἰς τὸν Ρωμαῖο Ποντίφικα, ἀλλὰ καὶ σὲ κάποιους ἡμετέρους μεγαλοσχήμους, ὅτι τὸ Πολίτευμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας εἶναι Δημοκρατικόν, τοὔτέστι «Συνοδικόν». Οὐδεὶς τῶν Πατριαρχῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων ἐπέχει θέσιν Πάπα εἰς τὸν Ὁρθόδοξο χῶρο.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν. Τὴν Ἐκκλησίαν διοικεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποία, ἀπὸ τοῦ 1923 διὰ τῆς ἀνυψώσεως πάντων τῶν Ἐπισκόπων εἰς Μητροπολίτας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπλῶς προεδρεύει καί, ὡς ἰσότιμος μὲ τοὺς λοιποὺς Μητροπολίτας, ὑπόκειται καὶ αὐτὸς εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τῶν Ἱεραρχῶν.

Δὲν ὑποκαθιστᾷ («καπελλῶνει») τὴν Σύνοδο οὔτε αὐτός, οὔτε ἡ περὶ αὐτὸν λεγομένη «Μικρὰ» ἢ «Διαρκὴς» Ἱερὰ Σύνοδος (Δ.Ι.Σ.), ἔργον τῆς ὁποίας εἶναι αὐστηρῶς καὶ μόνον ἡ ἐπίλυσις τῶν καθ' ἡμέραν ἀναφυομένων διοικητικῶν ζητημάτων, (θεσμὸς ἄλλως τε ξενόφερτος καὶ παντελῶς ἄγνωστος εἰς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ἐκκλησίας). Ἐπὶ σοβαρῶν ζητημάτων, ἰδίᾳ ἐπὶ ζητημάτων Πίστewος, ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας καὶ ταύτας ἀποδέχεται ἢ ἀπορρίπτει ἢ συνειδήσις τοῦ Ὁρθοδόξου Πληρώματος, δηλαδὴ ὁ Λαὸς [τοῦ Θεοῦ].

Ἡ περιφρόνησις καὶ ὑποβίβασις τοῦ Συνοδικοῦ τούτου ὀργάνου,

φαινόμενο τῶν τελευταίων κυρίως δεκαετιῶν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ἐκ μέρους ἀρχομανῶν Ἀρχιεπισκόπων, συνιστᾶ βαρύτατο «κανονικὸ» παράπτωμα καὶ ἐκκλησιαστικὴ ἐκτροπὴν, ὡς μεταβάλλουσα τὸ ἐκ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πολίτευμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἀπὸ Δημοκρατικοῦ-«Συνοδικοῦ», εἰς Ὀλιγαρχικὸ-Ἀρχιεπισκοπικοκεντρικὸ παπικοῦ τύπου, μὲ ἀπροβλέπτους συνεπείας δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

* * *

ΑΛΛ' ἄς ἔλθωμε εἰς τὸ θέμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου εἰς τὸ Βατικανό, ἢ ὅποια κατ' ἄκραν ἐπιείκειαν μόνον ὡς «θέατρον τοῦ παραλόγου» δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ, καὶ ἢ ὅποια ἐξέθεσε ὄχι μόνον τὸν Ἀρχιεπίσκοπο, ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιο τὸν Πάπα, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους:

1) Κατ' ἀρχάς, ἄς διευκρινίσωμε ὅτι, ἂν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη εἰς τὸ Βατικανὸ ὡς ἄτομο, ὡς *τουρίστας*, εἰς τὰ πλαίσια ταξιδίου ἀναψυχῆς καὶ παρεμπιπτόντως ἐπεσκέφθη ἰδιωτικῶς τὸν Πάπα, τότε οὐδεὶς ψόγος. Ὅμως, δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ.

Ὁ τραγέλαφος ἀρχίζει μὲ τὴν ἀνακοίνωσι τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 4.12.2006, ὅτι τᾶχα

«ἡ ἐπίσκεψη αὕτη ἔρχεται ὡς συνέπεια φυσικὴ τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Πάπα Ἰωάννου-Παύλου Β' στὴν Ἀθήνα» τὸ 2001.

Τοῦτο εἶναι ψευδέστατο, διότι ὅλοι ἐνθυμούμεθα, ὅτι ὁ Πάπας ἦλθε προσκεκλημένος ἀπὸ τὸν τότε Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, τὸν κ. Κ. Στεφανόπουλο, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

2) Ψεῦδος δεύτερον. Ὅταν τὴν 13ῃ Δεκεμβρίου λ.ε. ἔφθασε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν Ρώμη καὶ τὸν ὑπεδέχθη ὁ ὑπεύθυνος τοῦ Βατικανοῦ διὰ τὴν *Ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν* κ. Βάλτερ Κάσπερ, ἐδήλωσε ὅτι ἔρχεται

«ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τέκνα εἶναι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Τὸ ψεῦδος ἐδῶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἶναι ἀνατριχιαστικό, διότι γνωρίζει ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τὴν βούλησί της διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἱεραρχῶν της καὶ καθόλου μὲ τὴν ἀναρμοδία διὰ τόσο σοβαρὸ θέμα, ὡς ἡ συνάντησις μὲ τὸν Πάπα, «Διαρκῆ» Ἱερὰ Σύνοδο (Δ.Ι.Σ.).

Παρὰ ταῦτα, καὶ ἡ ἀρμοδία Σύνοδος τῶν Ἱεραρχῶν μας παρεκάμφθη καὶ περιεφρονήθη ὑπὸ τοῦ κ. Χριστοδούλου, ἐπειδὴ τοῦ εἶχε Αὕτη παλαιότερον ἀπαγορεύσει τοιαύτην ἐπίσκεψιν, ἀλλὰ καὶ τὸ φρόνημα τοῦ Ὁρθοδόξου Λαοῦ μας *ἐγγράφη εἰς τὰ παλαιότερα τῶν ὑποδημάτων του.*

Τὸ ὅτι τὴν ἄδεια τὴν ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας, ἐπιβεβαιώνουν οἱ Μητροπολίται Καλαβρύτων κ. Ἀμβρόσιος (ὄπ. ἀνωτ. φύλλ. «Ὁρθοδόξου Τύπου», σελ. 5), Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος, Γουμένισσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριος (ὄπ. ἀνωτ. φύλλ. «Ὁρθ. Τύπου», σελ. 6).

3) Αἱ ὁποιαδήποτε συμφωνίαι καὶ διακηρύξεις ἔγιναν μεταξὺ Πάπα - Ἀρχιεπισκόπου, ἰσοδυναμοῦν μὲ τὸ *μηδέν*, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο ἐρήμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἄνευ σχετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως Αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Χριστόδουλο.

Τοῦτο συνιστᾷ ἐμπαιγμὸν τοῦ Πάπα ὡς Θρησκευτικοῦ Ἠγέτου, ὅσον καὶ ὡς Ἀρχηγοῦ Κράτους. Δημιουργεῖται σοβαρώτατο διπλωματικὸ σκάνδαλο, τοῦ ὅλου ζητήματος καταλήξαντος εἰς *ὄπερέττα* καὶ κακοπαιγμένο *show*, ὥστε νὰ ἔχη ἡ Κυβέρνησις κάθε λόγο, ἀκόμη καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν παραίτησι τοῦ κ. Χριστοδούλου.

4) Ἡ παρουσιασθεῖσα ὡς *«ἱστορικὴ συνάντησις»* μετελλάχθη εἰς *«ἱστορικὴν πλαστογραφίαν»*, ἐξ αἰτίας τῆς ἐμμονῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νὰ ἀντιπιοῖται τὰ δικαιώματα τῆς Ἱεραρχίας καὶ συγχρόνως κατέστησεν ἑαυτὸν δοσίλογον ἐνώπιον Αὐτῆς καί, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, ἄξιον καθαιρέσεως.

Γράφει ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Νουβίας Ἄνθιμος, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καὶ Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης, εἰς τὸ βιβλίον του *«Ἡ κυριαρχικὴ ἐξουσία ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ»* (Ἀλεξάνδρεια, 1950, σελ. 44):

«Καθισταμένον τοῦ Πρώτου δοσιλόγου ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Συνόδου διὰ σοβαρὸν κανονικὸν παράπτωμα, ἡ Σύνοδος (σημ. ἰδική μου, ὡς «Κυρίαρχον Σῶμα»), καθί-

*σταται αὐτοδικαίως ἀρμοδία νὰ ἐπιληφθῆ καὶ νὰ ἐκδική-
σῃ τὰ παραπτώματα αὐτοῦ... Τὸ ἐναντίον θὰ ἐδημιούργει
ἀτιμωρησίαν τῶν ἐνόχων, ἀκυβερνησίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
καὶ χάος. Οὐδεὶς εἶναι ἀσύδοτος εἰς τὸν κόσμον αὐτόν».*

(Βλ. Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, «Ἡ ἐν Κύπρῳ Μείζων Σύν-
οδος καὶ τὰ ἔργα αὐτῆς», Λευκωσία Κύπρου 1973, σελ. 9)

Πρέπει ἐπειγόντως ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, διὰ τοῦ πρώτου τῆ τάξει Ἀρχιερέως Αὐτῆς, νὰ καλέσῃ τὸν κ. Χριστόδουλο εἰς ἀπολογία, ἀφοῦ προηγηθῆ μήνυσις ἐνὸς ἐκ τῶν μελῶν Αὐτῆς.

Δὲν βλέπουν οἱ Ἅγιοι Ἱεράρχαι μας, ποῦ ὀδηγεῖ τὴν Ἐκκλησία μας ὁ κ. Χριστόδουλος; Ὅτι εὐρισκόμεθα πλησίον ἐνὸς νέου Σχίσματος;

Ἡ Σύνοδος τῶν Ἱεραρχῶν μας ἄς ἀναλάβῃ τὰς ἱστορικές Της εὐθύνας, διότι, ἂν ξεσηκωθῆ ὁ Λαὸς [τοῦ Θεοῦ], αἱ συνέπειαι θὰ εἶναι ὀλέθριαι.

(*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ 1672/12.1.2007, σελ. 1 καὶ 5. Ἐπιμέλ. ἡμετ.